

foreslåede. Men hvis et stående udvalg kunne bidrage til at forøge folketingets villighed til at yde en endnu større hjælp til u-landene, så hun gerne et sådant udvalg nedsat. Hun kunne i øvrigt gå ind for den af Poul Dam foreslåede dagsorden, idet hun dog håbede, at man i den ene procent kun ville medregne *det statslige bidrag* og ikke medtage den private kapitaleksport.

Niels Westerby (LC) kunne ganske tiltræde forslaget om at nedsætte et stående udvalg.

Til den af Poul Dam foreslåede *dagsorden* stillede han følgende *ændringsforslag*:

„Ordene „bistanden snarest“ ændres til „den statslige bistand snarest og senest i finansåret 1970-71“.“

Else-Merete Ross (RV) var glad for, at Niels Westerby hermed var gået ind for tanken om alene at medregne det statslige bidrag. Hun var derimod betænkelig ved ordene „og senest i finansåret 1970-71“, idet dette ville stille krav om en for kraftig stigningstakt.

Til Poul Dams *dagsordensforslag* stillede hun derfor følgende *ændringsforslag*:

„Ordet „bistanden“ ændres til „den statslige bistand“.“

Herefter *forkastedes* det af Niels Westerby og det af Else-Merete Ross stillede *ændringsforslag*. Poul Dams *dagsordensforslag vedtoges* i sin oprindelige form enstemmigt.

I betænkningen fra *udvalget for forretningsordenen*, hvortil forslaget henvistes, hedder det bl. a.:

„Et *flertal* (udvalget med undtagelse af venstres medlemmer) er af den opfattelse, at det vil være unødvendigt og uhensigtsmæssigt at oprette det i forslaget omhandlede udvalg, idet der i forvejen er tilstrækkelige muligheder for tilfredsstillende behandling af spørgsmål i forbindelse med Danmarks bistand til udviklingslandene, således at oprettelsen af et nyt udvalg blot vil medføre overlappning i sagsbehandlingen. Hovedorganet for behandlingen af de omhandlede spørgsmål er styrelsen for teknisk samarbejde med udviklingslandene, hvis opgaver nærmere er beskrevet i § 1 i lov nr. 94 af 19. marts 1962. Det i henhold til samme lovs § 3 oprettede råd for teknisk samarbejde for udviklingslandene, der blandt sine medlemmer tæller folketingsmedlemmer som repræsentanter for de politiske partier, er rådgivende for såvel regeringen som styrelsen med hensyn til de styrelsen pålagte opgaver. Folketinget har imidlertid også mulighed for direkte at tage stilling til spørgsmål i denne forbindelse, idet disse kan optages til behandling i finansudvalget eller i det udenrigspolitiske nævn, ligesom de, f. eks. gennem en forespørgsel, kan sættes til debat i folketingssalen, når dette måtte ønskes.

Flertallet indstiller herefter forslaget til folketingsbeslutning til *forkastelse*.

Et *mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) kan ikke tilslutte sig ovenstående betragtninger. Det er mindretallets opfattelse,